

Allò que, per part d'un empresari insatisfet, semblava una venjança més o menys *local* i, en principi, sense més pretensions que el de fer una miqueta de mal, i prou, s'ha convertit ja en un conflicte imparabile que comença a [esquitxar](#) a tot el PP, si bé és possible que l'atac vinguès des de dins del propi partit. L'empresari en qüestió, [Vicente Vilar](#), fart, cansat de tantes desqualificacions per part del net del Pantorrilles, és a dir, del president de la Diputació Provincial de Castelló, [Carlos Fabra](#) (res a veure amb Pompeu, ni de lluny), ha decidit tirar endavant els processos judicials, passe el que passe, tot i estar també tacat, i encara que la cosa dure una eternitat. Fabra ha estat acusat de delictes contra l'administració Pública. Bàsicament, la presumpció implica que el *sherif del condado* (nom amb què era conegut popularment) tractava, a canvi de diners, de convèncer els ministres i al president del Govern, per tal que els tècnics agilitzaren els permisos d'exportació dels productes de l'empresari de la Plana. Si finalment es confirma que es açò cert i la justícia dictamina a favor de l'empresari, tot el govern central patirà les conseqüències... O no? Em sembla, però, que estem encara a l'inici d'un llarg etcètera de corrupcions que a poc a poc aniran descobrint-se. ¿Quants empresaris poden estar ara en la mateixa situació que l'actual denunciant, callant per por? Si la justícia li dona la raó a l'empresari, significaria que l'impost revolucionari no és paga únicament a [Euskadi](#). També es paga a les comarques de [Castelló](#). Bé, en aquest cas l'impost caldria adjectivar-lo a l'inrevès: *contrarrevolucionari*.